

ХРИСТО ФОТЕВ
ЕЛЕГИЯ II

chitanka.info

Сега ще Ви забравя — и завинаги.
Завинаги ще Ви спася във себе си.
Ще Ви спася във себе си... Не в спомена.
Не в жалката, печална деформация
на спомена — с която отмъщаваме,
прощаваме, променяме,
изгубваме...
Ще Ви забравя с удоволствие. Бъдете Вий
над паметта ми, както там във времето
под голите дървета, под закрилата
на дъждовете... Помня Ви във въздуха.
По-силна и от въздуха бъдете Вий.
Неразрушима, лъчезарно хубава.
Отникъде не идвайте — за никъде
не ме водете Вий... По-мощна винаги
от мене — от тъгата ми — и мъката.
Бъдете постоянна и безмилостна.
С очите си тогавашни —
с ръцете си
държдовни — с ръцете си тогавашни.
С нозете си по-гъвкави от прилива.
Над пометта ми винаги бъдете Вий.
Над моето умиране във делника...
Неразрушима, лъчезарно хубава.
С ръцете си, с нозете си, с очите си.
И с рамене — унесени във споме
за бившите криле...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.